

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: SOLENS NEDGANG

Citation: Aarestrup, Emil: "SOLENS NEDGANG", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, C. A. Reitzel, 1976, s. 204. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare03val-shoot-workid72903/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

SOLENS NEDGANG.

Bag Vestens Bøgeskove,
I Bølgerne sank Solen —
Hun sad og saae mod Himlen,
Letgyngende paa Stolen.

Om Nakkehaarets Knude,
Hvis Lokker vilde splittes,
Greb, med de slanke Fingre,
Hænder, som Aphrodites.

Jeg kunde næsten høre
Mit eget Hjerteranke —
Ved hver en nytændt Stjerne
Fik jeg en raadvild Tanke.

Om jeg, som Solen, skulde
For hendes Fødder falde?
Om lukke mine Øine,
Som Haugens Blomster alle?

Da saae jeg først, hvor Halsen
Sig strakte langt og farligt —
At støtte var nødvendigt,
Alt andet uforsvarligt —

O, hvis den runde Nakke
Som Solen nu sig sænkte!
Jeg aabned mine Arme —
Det skeete, som jeg tænkte.

DØDSSTRAFFEN.

Om denne Blomst er farlig?
Den er en Gift, den dræber —
Men ikke nær saa hastigt
Og sødt som dine Læber.

O skynd dig, skynd dig derfor!
Du gjør det saa behændigt;
Det Liv, som jeg kan miste,
Er eensomt og elendigt.

Skal jeg en Dødsstraf lide
Før mine gale Streger,
Saa lad mig kysse Giften
I mig af dette Bæger!
